

Memurin kanununun bazı maddeleri ile buna müzeyyel olan 1777 sayılı kanunun 3 ncü maddesinin tadili hakkında kanun

(Resmî Gazete ile neşir ve ilânı : 21/III/1936 - Sayı : 3259)

No.
2919

Kabul tarihi
16 - III - 1936

BİRİNCİ MADDE — 788 sayılı memurin kanununun 13 ncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Teadül kanununa bağlı bir numaralı cetvelin (A) ve (B) serilerine dahil ve tayinleri merkeze aid bütün memurların sicilleri vekâlet veya dairelerinde ve tayinleri vilâyetlere aid memurların sicilleri de vilâyetlerde bulunur. Tayinleri vilâyetlere aid memurlardan icab edenlerin sicillerinin merkezde bulundurulması da caizdir.

A serisine dahil olan memurların sicillerinin birer sureti Başvekâlete verilir ve bu memurların sicillerinde yürütülecek vukuat muntazaman Başvekâlete bildirilir. Başvekâlette bu sicil işleri için bir kalem teşkil olunur.

Ücretle istihdam edilen ve (D) cetveline dahil bulunan daimî memurların sicilleri de maaşlı memurlar gibi yukarıdaki fıkralar hükmüne göre tutulur.

Vekâletlere her sene memurların kıdemlerini gösteren tablolar neşrolunur.

Bu kanunun meriyeti tarihinden itibaren bir sene içinde memurin kanununun gösterdiği şeraite göre terciimeî hal vermeyen memurların cezaen bir maaşı kesilir. Terciimeî hal verildiği halde sicil muamele ve vukuatını vaktinde yürütmeyen alâkalı memurlarda yukarıki fıkra hükmüne göre cezalandırılır.

İKİNCİ MADDE — Memurin kanununun 25 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

Memurlara verilen takdirnameler kıdeme ve filî hizmete müessir değildir. Ancak kıdemleri müsavi olan memurların terfiinde sicile geçmiş takdirname rüçhar hakkı bahşeder.

ÜÇÜNCÜ MADDE — Memurin kanununun bazı maddelerinin tadili hakkında ki 1777 sayılı kanunun 3 ncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

Her derece ve sınıftaki memur lüzumu sabit olduğu takdirde, tayinindeki usule göre mensub olduğu vekâlet veya umum müdürlüğün emrine alınabilir. Bu takdirde on beş seneden aşağı hizmeti olanlara dörtte bir, on beş seneden yirmi se neye kadar hizmeti olanlara üçte bir, yirmi seneden fazla hizmeti olanlara varın maaşları nisbetinde; hizmet müddetleri on beş seneye kadar olanlar için iki sene ve hizmetleri on beş seneden yukarı olanlar için üç sene müddetle maaş verilir. Bu müddetler, memurun vekâlet emrine alındığı tarihten başlar. Yukarıdaki hükme göre vekâlet emrine alınan memurlardan vekâlet emrine alındıkları tarihten itibaren hizmet müddeti on beş seneye kadar olanlar dört sene ve hizmet müddet on beş seneden yukarı olanlar altı sene zarfında buldukları dereceye muadil ve ya bir derece aşağısındaki bir memuriyete tayin edilmeyenlerle tayin olunduğu halde o memuriyeti kabul etmeyenler haklarında tekaüd kanununun 13 ncü maddesi hükümleri mecburî olarak tatbik edilir. Şu kadar ki, memur bu müddeti beklemeksizin kendi hakkında tekaüd kanununun tatbikını isterse mecburî hizmet müddetini doldurmuş olmak veya 1237 numaralı kanunun hükmünü yerine getirmiş bulunmak şartile bu isteği kabul edilir. Ancak muhakeme altına alınmış memur

lar hakkında tekaüd kanununun tatbık mecburiveti muhakemenin neticesine bırakılır.

DÖRDÜNCÜ MADDE — Memurun kanununun 64 ncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

Devlet, idareî hususiye ve belediveleer hesabına memleket içinde tahsil görenlerden orta tahsili bitirenler beş, yüksek tahsili bitirenler sekiz sene müddetle ve avni idareler hesabına eenebi memleketlerde Hükûmetin tavîn ettiği müesseselerde tahsilini bitirenler de tahsil müddetlerinin iki misli kadar meslek ve ihtisasları dahilinde hizmete mecbur ve bunun için bizzat alâkadar dairelere derhal müracaatla mükelleftir.

Bu suretle müracaat vukuunda kadroda açık bir memuriyet bulunmasa bile bunların kanunen tayin edilebilecekleri memuriyete mahsus (Maaş ve emsali hâsılı kendilerine ücret olarak verilmek şartile) meslek ve ihtisasları dahilindeki vazifelerde stajyer olarak istihdam edilirler. Bu gibilerin ilk acılacak memuriyetlere tavînleri mecburidir. Stajiverlikte seçirecekleri müddet namzedlik müddetine ve mecburî hizmetlerine mahsub edilir. Ancak bunların askerlikte geçirecekleri müddetler mecburî hizmete mahsub edilmeyen umumî hükümlere tâbidir. Hizmete alınmak için müracaat etmeyenler ile mecburî hizmet müddetini ikmal etmeden evvel vazifeden ayrılanlar tahsil müddetlerince kendilerine yapılan masrafı faizile birlikte ödemeğe mecburdurlar.

Hususî kanunlarla bu kanuna göre mecburî hizmete tâbi olanlardan banka, imtiyazlı şirket veya her hangi bir hususî müessesede iş isteyenlerin mecburî hizmetlerini ifa ettiklerini veya tazminatı ödediklerini vesika ile ispat etmeleri lâzımdır. Bu şekilde vesika göstermeyen mecburî hizmet erbabını istihdam eden müesseseler kanunun tayin eylediği tazminatı üzerlerine almış olurlar.

BEŞİNCİ MADDE — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

ALTINCI MADDE — Bu kanun ahkâmını icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

18 mart 1936

<i>Cümhuriyet Reisliğine yazılan tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	17 - III - 1936 ve 1/201
<i>Bu kanunun neşir ve ilânının Başvekilliğe bildirildiğine dair Cümhur Reisliğinden gelen tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	18 - III - 1936 ve 4/231
<i>Bu kanunun müzakerelerini gösteren zabıtların cild ve sayfa numaraları</i>	:	Cild Sayfa
	:	3 148
	:	8 184,213,230:240
	:	9 3:5,9:10